

Tak tejsch bydžische ſebi Habraham pomyslicz mot, jako tu Pschikafiju wot teho Wobrjesanja dosta: Lubn, ſchto dyrbi mi ktej Sbožnoszi pomhac̄, so ſo ja starý Muž dyrbu wobrjesac̄ dac̄? Šchto dyrbi to jenemu Džesziu pomhac̄? Abn ſchto je hjeſche po tem Wobrjesanju jako predn? On by Boh to Čjelo hinajſche mječ džyt, da bydžische je derje hinajſche ſežiniſt, so bynicžo netrebato wotrjesane bydž. Tak by ton Rosom prajit, nemože tejsch hinak pomyslicz, dž dže najmudriſchi bydž.

Ale dž pocžnjem ſo woprashowac̄, čjohodla je Boh to, abn druhe pschikafat, da je ton Čjert hježom dobyt. Rajz my to na tej Izvi we Paradiſu widžimy, ta mjeſeſche tu Pschikafiju, so nedyrbesche wot teho ſakasaneho Schtomma iwsz. Jako wona pak tu Pschikafiju ſ Wocžow staji, a na teho Čjerta poſluchasche, čjohodla dyrbjat Boh to ſakasac̄, da wona džesche prejcz, sapađje do rjeſchnej Nepoſluchnoszie, koſtrejz dla my hjeſeče wſchizn cjerpicz dyrbimy.

Lehodla dyrbimy ſtajkeje Pschikafije teho Wobrjesanja ſwjeru wuknycz, a ſo ſmolom po tem ſadjerjecz, so dž Boh ſchto pschikaze, praji abn czini, da dyrbiſch ty twoju Hubu djerjecz, na twoje Kolena panycz, dalje neprashecz a nicžo neprajic̄, ale czinic̄, ſchtož won tebi pschikaze, poſluchac̄, ſchtož tebi praji, a ſebi dac̄ lubic̄, ſchtož won czini. Pschetoz Boh ſo nochze dac̄ wot nas miſchtrowac̄, kiz my wot Natury Džie-

či teho Ujewa. Rjeſchnizn a Čharjo ſym. Pschetoz jeho Rada, Sſlowo a Sſkutki, ſu nam tak zylje jara woſkote, ſo je ſroſemicz nemožem, a tolla ſym my tajzy ſlepí frobli Blasni, kotrymž ſo ſda, ſo je niz jeno ſroſemja, ale tejsch hjepe ſežinicz moža. Lehodla praji Jermias derje: Ta cžlowſka Wutroba je tajka ſka a ſabalka, ſo ju nichco wugrunrowac̄ nemože. Dokelž da my wot Natury tajke ſte Waschnje manym, da dyrbeli naſchu Mudroſz na Bok ſtajic̄, a ſebi pschi bojſtich Wjezach a Sſkutkach pomyslicz: ſda ſo mi torne, da wo- vraudije žana druha Ursacha neje, hac̄ ſo ſym ja jara wulki Blasni, kotryž ne- moje tu bojſtu Mudroſz ſroſemicz a ſavſhijecz, pschetoz na tem me moja Lu- poſz a Sſlepoſz ſadžeta.

Tak da je njetko to ſtare Wobrjesanje jedyn Herempel kraſneje Wjery, ſo Habraham a jeho Wotrocžy ſo neſku na tajkej Pschikafni poſtorcžili, ale ſu teiſamej namjeſzi poſluchali, a neſku ſebi pomyslili: En to je torna Wjez, ſo ſo my ſtari dyrbimy dac̄ wobrjeſac̄, Boh je neje tak mjenit, wono dyrbi hinak ſroſemene bydž, (runje kajz ſu či Wukmewzny tych Sakramentow wot teje Čhčenizn a Božeho Wotkaſanja rycželi) kaha džyt Boh tajke torne Wjezy pschikafaci, ſo by to Čjelo wobrjesane bylo? kžomu tejsch dyrbjalo to bydž? Tak woni ſibi neſku pomyslili, ale ſu ſmolom po tajkej Pschikafni ſo ſadjerjeli, a wobsanknyli, dokelž je Boh je tak pschikafal, a dže je tak mječ, nječ.